

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/310/2018
Identifikačné číslo spisu: 4216203058
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4216203058.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti žalovanému B. R., bývajúcemu v J., o zaplatenie 296,53 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 C 94/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2018 sp. zn. 9 Co 124/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 26. februára 2018 č. k. 8 C 94/2016-60 zamietol návrh žalobcu na opravu platobného rozkazu Okresného súdu Komárno z 25. augusta 2016 č. k. 8 C 94/2016-50. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 224 CSP a uviedol, že súd rozhodol v spore 25. augusta 2016 platobným rozkazom č. k. 8 C 94/2016-50. Písomným podaním doručeným okresnému súdu 3. júla 2017 žalobca žiadal opraviť platobný rozkaz v časti identifikačných údajov žalovaného, a to mena a priezviska žalovaného, pretože z výpisu z listu vlastníctva bolo zistené správne meno a priezvisko, ktoré má znieť B. R.. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na vydanie opravného uznesenia vyhovieť nemohol, nakoľko v predmetnom platobnom rozkaze nezistil žiadnu chybu v písaní, počítaní alebo inú zrejmu nesprávnosť. Uviedol, že účelom inštitútu opravných uznesení je napravenie pochybení, ktorých sa dopustil súd. Platobný rozkaz bol v celom rozsahu vydaný v súlade so žalobou a predloženými dôkazmi, a to i v časti označenia žalovaného jeho menom a priezviskom.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 31. mája 2018 sp. zn. 9 Co 124/2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného

sporového poriadku (ďalej len „CSP“)]. Na odôvodnenie uviedol, že skutočnosť, že žalobca v konečnom dôsledku označil žalovaného nesprávne, teda vadne, nemožno vyhodnotiť tak, že by sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci dopustil takého pochybenia, ktoré predpokladá ustanovenie § 224 CSP. Zo strany súdu prvej inštancie tak nedošlo pri vydaní platobného rozkazu k žiadnej chybe v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti, ktorá by odôvodňovala následný postup súdu v zmysle ustanovenia § 224 CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ CSP, keďže podľa jeho názoru súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca mal za to, že konanie pred súdom prvej inštancie trpelo nedostatkom procesnej podmienky, ktorá spočívala v nesprávnom označení žalovaného, a teda okresný súd bol povinný v súlade s ustanovením § 161 ods. 3 CSP urobiť vhodné opatrenia na jej odstránenie. Súdy nižších inštancií mu teda takýmto nesprávnym procesným postupom znemožnili vymožitelnosť jeho pohľadávky.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), v ktorej neprospech (z hľadiska procesného) bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospelk záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. US 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). V danom prípade žalobca namieta, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

9. Pre účely ustanovenia § 420 CSP charakter rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na opravu rozhodnutia (opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnotí), treba z povahy veci odvodzovať od charakteru rozhodnutia, ktorého oprava je navrhovaná, resp. ktoré sa má opraviť, a tiež od toho, čo má byť predmetom opravy. Samotné rozhodovanie o oprave totiž bez existencie toho, čo sa má prípadne opraviť, neprichádza do úvahy. Preto ak sa navrhuje oprava rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a oprava by sa mohla dotknúť práv a povinností strán, o ktorých bolo autoritatívne rozhodnuté, je aj rozhodnutie o takomto návrhu rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2018 sp. zn. 6 Cdo 162/2017).

10. V preskúmvanej veci sa návrh na opravu týkal opravy platobného rozkazu v časti identifikačných údajov žalovaného, a to jeho mena a priezviska, preto uznesenie odvolacieho súdu, v zmysle vyššie uvedenej judikatúry, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na opravu, bolo treba v zmysle vyššie uvedeného považovať za rozhodnutie vo veci samej. Takéto rozhodnutie tak bolo možné napadnúť dovolaním podľa § 420 CSP.

11. Dovolací súd v zmysle namietanej vady akcentuje, že pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia môže byť daná aj v prípade nesprávneho rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na opravu rozhodnutia. Bez vykonania opravy, hoci by na to boli splnené podmienky, by totiž chyba v písaní alebo počítaní, alebo aj iná zrejma nesprávnosť, mohla mať za následok napr. nevykonateľnosť rozhodnutia alebo takú autoritatívnu úpravu práv a povinností strán, ktorá ako prejav verejnomočenskej vôle by nezodpovedala vôli, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel. Tým by bolo vo svojich dôsledkoch negované základné právo na spravodlivú súdnu ochranu. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 576/2013 z 24. júla 2014 vyslovil názor, že z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (teda z práva, aby sa vo veci rozhodovalo podľa platnej a účinnej právnej normy) vyplýva, že ak účastník konania (teraz strana) splní všetky pozitívne i negatívne podmienky opravy rozhodnutia ustanovené v § 164 O.s.p. (teraz § 224 CSP), vzniká mu subjektívne právo na to, aby súd rozhodnutie opravil. Súdu v takomto prípade nepatrí akokoľvek voľná úvaha o tom, či napriek splneniu zákonných podmienok návrhu na opravu rozhodnutia vyhovie alebo nie.

12. Dovolací súd však po preskúmaní spisu dospel k záveru, že konanie pred odvolacím súdom nie je postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Žalobca nesplnil všetky pozitívne i negatívne podmienky opravy rozhodnutia ustanovené v § 224 CSP, a teda mu nevzniklo subjektívne právo na to, aby súdy rozhodnutie opravili. Právny záver odvolacieho súdu, že skutočnosť, že žalobca v konečnom dôsledku označil žalovaného nesprávne, teda vadne, nemožno vyhodnotiť tak, že by sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci dopustil takého pochybenia, ktoré predpokladá ustanovenie § 224 CSP. Zo strany súdu prvej inštancie tak aj podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri vydaní platobného rozkazu k žiadnej chybe v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnoti, ktorá by odôvodňovala následný postup súdu v zmysle ustanovenia § 224 CSP. Účelom inštitútu opravného uznesenia je napravenie pochybení, ktorých sa dopustil súd. Nie je možné týmto spôsobom opraviť vadu žaloby, o ktorej súd rozhodol. Rovnako nie je v zásade možné opravným uznesením odstraňovať taký nedostatok podania sporovej strany, ktorý spôsobil nesprávnosť rozsudku.

13. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu podané z dôvodu procesnej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP nie je procesne prípustné, a preto ho najvyšší súd odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.